

Az EMKE Udvarán Algyógyon

A kép Algyógyon készült 1915 március 15.-én. Jobbról az első a nővérem Sári.

1914-ben áthelyezték apámat Algyógyra [Algyógy (románul Geoagiu, németül Gergesdorf, római neve: Germisara, később Thermae Dodonae): város a mai Romániában Hunyad megyében.], ott nem volt polgári iskola. Két évig jártam Szilágycsehre, utána két évig Algyógyra elemibe. Ott fejeztem be az elemi iskolát. Az rendes állami magyar elemi iskola volt. A szomszéd kisváros az 12 km.-re volt Algyógytól, Szászváros [Szászváros (románul Orăștie, németül Broos, latinul Saxopolis): város Romániában Hunyad megyében.] volt a neve. Algyógyon lakott egy Kun Kocsárd nevű gróf, akinek egy nagy birtoka volt kastéllyal Szászvárosban. A kastélyban volt egy nagy bálterem, és sok gazdasági épület. Ezt az államra hagyta, és ott csináltak egy gazdaiskolát úgy hívták, hogy EMKE. Ebben az iskolában gazdatiszteket képeztek ki. Itt volt az ún. Kun kollégium. Ezt is a gróf alapította. Én oda jártam, de csak mint magántanuló, mert lányokat oda nem vettek föl. Nem voltak vegyes osztályok. Az órákra bejárhattunk, ha volt éppen lehetőség Algyógyról eljutni Szászvárosba. Vizsgázni lehetett. Ez egy gimnázium volt. Volt bentlakásos része is. De én nem laktam ott. Hárman voltunk az én osztályomban lányok. Rendszeretelenül jártam be, éppen amikor valaki kocsival (lovassal) ment be, akkor mentem vele. Akkor még nem volt autóbusz járat. Ez azt jelenti tulajdonképpen, hogy a 4 elemi elvégzése után, nem rendszeresen jártam iskolába. Az igazgatónak egy villaszerű lakása volt. Volt ott mintagazdaság is, ahol tehenek, disznók, bárányok voltak. Egy nagy üvegház is volt felépítve. Az igazgató lányaival a Margóval és a Lilivel nagyon jóban voltunk. A nagyobbik leány akkor tanult lovagolni, nagy szenzáció volt az akkor, hogy a Margó pricseszen és rendszeresen, nem oldalt ülve ülte meg a lovat.